

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

<p>Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár egy negyedévre 1 ft 25 kr., félévre 2 ft 50 kr.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. tized 265. szám, özv. Fried József né urnó házában, hová a kéziratok címezendők.</p>	<p>Hirdetések és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
---	---	--

A kövezetvám kérdéséhez

Szentes, 1890. április 27.

Mintegy hét-nyolc hónapja annak, hogy Szentes város közgyűlése egy bizottságot küldött ki a kövezetvám díjszabás tervezetének kidolgozására.

Ez a bizottság, a nálunk meggyökeresedett slendriánsággal, szépen illesztette aztán a kezét és várt-várt kiapadtatlan türelemmel, amíg a keramit-út tényleg kiépült, mikor végre, hírlapi felhívás által sarkalva, heroikus elhatározáshoz jutott és csakugyan értekezletre gyűlt — egyetlen egyre, amelyen aztán összeüfött egy olyan tervezet, amelyhez fogható hasonló érdemben aligha hozott még egy városi bizottság.

Tervezetének sarkalatos elve: az önmegadóztatás. Szentes város lakossága, mely részint ajándékpénzzel, részint pedig tetemes adósság terhével, mintegy 90 ezer forint értékű műutat épített, fizesse egyedül annak fentartási költségeit is, sőt annyit fizessen, hogy a befolyó jövedelemből esetleg egy útkövezési alap kerüljön ki kövezetünk továbbfejlesztésére. Az idegen azonban díjtalanul élvezze a kövezett út minden előnyét és ne járuljon semmivel annak fentartási költségeihez.

Nem tudjuk, nem is kutatjuk, honnan vette ez az érdemes csigabizottság elaboratumának mintáját. Ha ezt kutatók, valószínűleg egy nagyon boldog

ország még boldogabb városához jutnánk el, valahol a holdban, — egy ország hoz és városához, mely nem élvezi a fegyveres béke áldásait, melyben ismeretlen a 82°/_o-os községi pótdadó és amelynek utcait nem kellene óriási erőmegtűréssel, még nagyon költséggel a fenketlen sárból kiemelni, hogy járhatók legyenek. No, mert hogy azt a fényűzést csak egy ilyen mesebeli ország képzeletű városa engedheti meg magának, hogy saját fiait megterhelje pusztán az idegenek kényelme szempontjából, építve olyan műutat, melyen maga vámmal adózik ha közlekedni akar, míg az idegen a markába nevet, látva mint áll meg a benszűlött fogata a vámsorompónál, melyen ő vigan dudorászva, mint valami kiváltságos nemes rohog keresztül.

Mikor ez a nevezetes kövezetvám tervezet elkészült, melyen az elnagyolás nagyon élesen kiritt, éles bírálat alá vettük azt.

Kimutattuk egész abszurd voltát s hogy mily kevéssé felel meg egy komoly munka legelőmbb feltételeinek is.

Hallottuk az érveket, melyekkel menteni igyekeztek a bizottsági javaslatot: *hogy ez a tervezet csak egyelőre szól, mert nagyon költséges volna, egy szerre állítani fel annyi vámsorompót, ahány kövező út van a városnak és adósságokat fizetni, mikor azt sem tudjuk: mit jövedelmezne az így behozott általános kövezetvám.*

Mindez érvek azonban nevétségesek, szemben az előttünk levő példával. Mert hiszen Vásárhelyen sem vezet még csak 15—20 év előtt sem kövezet, a város ott is a vasútutát köveztetette ki legelőbb és csaknem egy évtizedig nem is volt több kövezett utcája. Ennek dacára felállították az egész város körül a vámsorompókat, melynél nem vásárhelyiek, hanem csak az idegenek fizették le a kövezetvámot, míg a vásárhelyi ember árkizárolag csak a vasúton érkezett árukért fizette azt.

Pedig ki tagadhatná, hogy ott még egyszer annyi vámsorompó felállítása volt szükséges, mint nálunk. S ha ennek dacára ez ott kifizette magát: kétségtelenül kifizetné magát nálunk is, míg pusztán önmagunkat, a vasúton és hajón érkezett árukat kövezetvámval sújtani: alig érdemes.

A bizottság e főz munkája azonban, előzetes kritikánk dacára minden változtatás nélkül került a városi közgyűlés zöld asztalára és onnan, a képviselőlet határozata folytán: 30 napi közszemlére, hogy akiket érdekel — ám olvassák át és tegyék meg rá az észrevételeiket.

Mindez még a f. év január első felében történt. A harmadik 30 nap is lezajlott azóta feleltünk; akiket érdekel, tényleg megtekintették a csigabizottság munkálatát és meg is tették rá észrevételeiket a 30 napi záros határidőn be-

T Á R S A.

A végrendelet.*

írta: Brankovics György.

I.

Mozártestélyen valék egyszer. Egy fiatal rajongó zeneköltő, a nagy művész eletrajzt olvasta fel s néhány szimfoniáját mutatta ba. Az estély épen olyan érdekes s épen olyan unalmas volt, mint a többi estélyek és hangversenyek. A sűrű padso-rokban ülő közönség, miértörz arcait hallgatta végig mind a kettőt, de tapsaiól és éljeneziből kiérthette mindenki, hogy inkább örül a hangverseny után következő közva-csorának, mint az azt megelőző műelővezetnek.

A zongora hurjának zengését csakhamar a kések és villák zörgése váltotta fel s a pálmakkal és déli növényekkel díszített terem hosszú asztalai körül ülő társaság minden tagja, vagy a tányérba szögözött szemét, vagy a pohárba nyomult az orrával.

„Szép szomszédnóm” épen nem vala szép s a szentírás ama szavaihoz: „A te beszéded legyen: igen, igen és nem, nem” nagyon is szigorúan ragaszkodott. Mintán minden emlésségemet kimerítettem s a társalgás fonalat mégsem sikerült felfedeznem,

a levelet kezdtem bámulni s tekintetem a csillár arabeszkjeiről ágáin futott fel egész a tetőig s ott? . . .

Mi az, a csillár aranyos keretjé körül! mintha valami mozogná. Mintha valami rózsaszínű fátöl húzódnék az ablaktól a terem közepe felé s a fátölen túl, mintha a hajnapír ragyogását látnám! Oh, most már világosan látom, egy uszalyos atlaszruha s a ruhából egy gyönyörű, egy kedves női arc mosolyog édesen alá. A legies alak könnyed röpéssel ott terem a csilláron, ráül a karjára, uszalyával szemérmesen elfedi lábaeskait s mintha régi ismerőse volnék, bizalmasan int felém és üdvözlése — kimonhatatlan kéjjel árasztja el szívemet. De hát istenem, a társaság közül csak én látom őt egyedül? Körültekintek — s meggyőződom, hogy eddig senkikem vette észre. Egy mükedvelő hölgy közkívánatra, érzelmeim s lelkesedéseim énekli szep magyar dalainkat s a társaság? . . . Hogyan? Az előbbi társaság ez? Mindenki felugrál, tapsol, éljenez, örül, az énekesnőt üdvözli, kacag s elcel, szomszédnóm poharamhoz kocintja poharát, jóízűt nevet arcom bámuló kifejezésén, szemei fénylenek, fogai valóságos gyöngyök, ajkai, tekintete, a midőn pajkosan hátra veti fejét — a szó szoros értelmében fejembe kergetik a vért. Ilyen szep nőt még nem is lát-tam, szenvedélyesen ajkaimhoz szoritom hő-féher kezét és . . . a többiekkel együtt ör-jöngve járom el a csárdást. Az én hölgyem

valóságos tündér, egész boldogságot viszek a hegedű varázshangjai mellett a karjaim közt; szellem, szépség és üdv minden köröttem.

Vajon mi idézte elő e változást? Talán a csilláron ülő tündér? Ah, örömben egész megfeledkeztem róla!

II.

Az íróasztalom mellett ültem máskor. Tiszta papiros tektűt előttem s néhány sor írás feketélt rajta. Egy elbeszélés kezdete vala — melynek vázlatát már rég kidolgoztam fejemben. Ablakom nyitva volt, az akafé pazaron lehetett illatát otthonos szobámba s fejem fölött szerelmes kanáripár csicseregett kedvesen. A ragyogó nap fényes sugárszalagokat rajzolt a kert talajára s a lombok réssein át a Duna esendes tükreinek kek színe mosolygva felem. Az ifju nyár, az éde lég szárnyakat kölcsönöztek gondolataimnak; tollam nyilbebséggel haladt a papiros sima felületén; elbeszélvsem alakjai bizalmasan vettek körül s a legkedélyesebb társalogtak egymással. Egszerre olyan érzelme fogott el, mintha nem tudnám kellő gyorsasággal írni azt, a mit valaki lágy hangon sug a fülembe. Izgatottan tekintek körül s ime ott . . . a kandelabó párkányán, ott ül ismét a titokzatos lény, a kit a Mozártestélyen a csilláron láttam először. Ab-rándos szemmel mintha benső világába tekintenének, mi sem törődnek a környezettel; parányi kezei a nap heve által mozgásba hozott porszemecskéikkel labdáznak s észre

* A „Képes Családi Lapok” f. évi 16-ik számából.

löl. A város ez évi költségvetésébe fel is vettek 3000 frt bevételt a *kövezetvám díjszedése* címén, — mikor végre most, több mint egy negyedév után újabb hírt vesszük a csigabizottság működésének.

E hír szerint a bizottság nevezetes elborátumát a f. hó 24-én tartott ülésében tárgyalta a gazdasági és háztartási szakosztály, mely beható tanácskozás után azt véleményezi, hogy a vasutnál és a *Széchényi*-kert mellett levő feljárónál állíttassék csak fel egy-egy vamsorompó és csupán a vasuton és hajón szállított áruk után szedessék kövezetvám.

Teljes 7 hónapra volt szükség, hogy e nagyszerű elhatározáshoz jussunk. Ez elhatározás a legközelebbi városi közgyűlés elé kerül — minden valószínűség szerint. Itt megeshet, hogy a közgyűlés röbbsége belátja, miszerint ez még is csak nagyon kezdetleges elborátum, amely éppen nem felel meg egy kövezetvám díjszabás feltételeinek és ismét visszautasítja az egészet a szakbizott sághoz.

De feltéve, hogy nem így lesz, s hogy az a többség, mely a legutóbbi közgyűlés alkalmával is oly szomorú jelét adta ódságának, nagyon jónak, nagyon kitünőnek fogja az előtte felvázolt tervezetet találni és azonmód megszavazza: most mindég megfölebbezhető lesz ez a könnyelmű határozat és ismét hónapok telnek el, míg kövezetvám díjszabásunk tervezete keresztül megy mindazon a retortán, mely a végleges felsőbb jóváhagyáshoz juttatja és mire végére az is bekövetkezik, szépecskén át-estünk ez év jara részén, úgy hogy a kövezetvám díj költségvetésileg előirányzott 3000 frt jövedelem a legnagyobb valószínűség szerint megcsappan 5—600 frtra, kivált ha csakugyan a jelen javaslat szerint lenne megerősítve és csakis a vasuton és hajón szállított árukat suttaná a vámtarifával.

Költségvetésünk egyensulya ezzel természetesen megbillen, mert bizonyos,

hogy a kiadási rovat tételeiben nem mutatkozik majd ehez hasonló fogyatkozás.

Ezzel azonban sem a csigabizottság, sem az ennek munkálátát és az ellene beadott észrevételeket föllíbiráló és közvetítő javaslatot tevő gazdasági és háztartási szakosztály nem törődik semmit, mert ez neki mind: Hekuba.

Hiszen évek óta toldozgatják már a városi költségvetések megbillent egyensulyát, vesznek el az egyik címűl és tesznek hozzá a másikhoz, évek óta visznek át adósságokat egyik költség-előirányzatból a másikba, hát miért ne tennék tovább is így?

S hagyják, hogy a város finansális érdekeit e tekintetben a legkisebb figyelemre sem méltatják: a gazdasági és háztartási szakosztály egyébként is teljesen ignorálja ez érdekeket, mert hiszen ha kellő érzékkel volna inántuk: lehetetlen hogy vamsorompó felállítását javasolná, pusztán a vasutón és hajón szállított áruk után való vámszedés miatt.

Hát van erre szükség? Van még olyan város a világon, ahol ily sorompót állítanak? Mutassák meg nekünk: mert méltó, hogy e város neve megörökíttessék.

Mert nincs ilyen sehol. Ahol folyam parti városban, mely egyuttal vasutállomás is, kövezetvámot fizetnek, ott annak kezelését, a befolyó jövedelem bizonyos százalékáért maga a vasúti és gőzhajózási személyzet teljesíti, ami bizonyára sokkal olcsóbb is, kényelmesebb is, mint a vamsorompó felállítás, mely szükségképen egy vámör alkalmazásával jár.

Ne nevetesse hát ki magát a tisztelt gazdasági és háztartási szakosztály és ha már jó, a városra előnyös javaslattal nem tud előlálni, legalább ne törekedjék kárára.

Hiszen javaslatát még nem terjesztette a közgyűlés elé. Fontolja meg még egyszer jól ezt a dolgot, mert érdemes ám ezzel a kérdéssel behatóan is fog-

lalkozni és nem szükség egyetlen értekezleten végleg dönteni a sorsa fölött.

Megvagyunk róla győződve, hogy komolyan fontolóra véve a kérdést, a szakosztály jobb meggyőződésre jut és olyan javaslattal áll elő, mely feladatához méltó és teljesen kielégíti Szentes város finansális érdekeit.

A kiállításból. Egy nap: a mai és a vármegyelhez nagytermének szárnyas ajtaja bezárul a háziiparkállítás mögött, mely ezzel szintén a múlté lesz egészen.

Nagy okunk van rá, hogy örömmel tekintünk vissza e kiállítás idejének 8 napjára. A mindenkép biztosított anyagi sikerrel sokkal nagyobb az az erkölcsi siker, melyet feljegyezhetünk: a tudat, hogy városunk lakosságának minden rétege sietett e kiállítást megtekinteni, hogy belőle tanuljon, okulást nyerjen és megvagyunk róla győződve, hogy a háziipar az alkalommal oly számos hívet szerzett városunkban, miszerint semmi akadály sem fog meghonosítása elé gördülni.

Hogy ez így történt, hogy ily nagy erkölcsi sikert konstatalhatunk: az érdem oroslánrésze kétségteletl derék megüyletünk. Mert igaz, hogy eleinte nehezkesen lépett küssé akcióba és későcskén adott hírt a kiállítás rendezés eszméjének megvalósulásáról: de ezt a szokatlanságnak kell be tudnunk, annak a körülménynek, hogy — nálunk ilyesmi évtizedekben alig egyszer fordulván elő — híjján vagyunk a gyakorlati jártasságnak és így a kellő bátorságnak is. De mikor aztán ez a nöegylet hozzáfogott a munkához, ezt egész odaadással, az ügy iránt való meleg érdeklődéssel és oly erővel cselekedte, hogy általa azonnal pótolva lett minden mulasztás és mondhatni csodást mivel lelkesült munkásságával.

Anyival kézségesebben ismerjük ezt el, mert mi voltunk a gáncsolók, kik nagyobb tevékenységre serkentettük a nöegyletet: azt beismerni, hogy az elért fényes erkölcsi siker sokban megafolta megrovásunkat, nem tartjuk magunkra meggyejenítőnek sem megalázónak, sőt öszintén örvendünk, hogy erre alkalom adatott.

sem veszi, sőt vágyó szemekkel nézem kedves alakját, míg még arról sem vesz tu domást, hogy az ablaktáblákat beteszem s csendesen felemelkedem, lábujjhegyen az ajtóhoz lopódzom és bezárom.

Ah, mégis, a zárban forduló kulcször-gésre fölemelte szeméit s csodálkozva, de egyszersmind kárörvendve tekint reám.

„Nos, uram? Kérdi kezéit mellél kereszthe téve, a legközönyösebb és eifogulatlanabb hangon.

„Kedves nagysád! Kezdem minden zavar nélkül, „ma másodsor van önöhöz csodálton módon szerencsém s miután — névlegem az ajtón levén kiragaszva — ön bizonyára tudni fogja, ki vagyok, megbocsát, ha a kiváncsiság engem is gyötör s tudni szeretném . . . .“

„Soha se kérdezzél, ki vagyok, honnan jövök s kitől származom!“ mondá közbekiáltva s az ujjával trétásan megfenyegetve.

„Ah, vagy ugy! Ismerjük Lohengrin meséjét! Nem adok rá semmit. A szép lovag akkor is elhagyta volna valószínűleg Elzát, ha egyáltalában nem kérdezősködik.“

„Aggodalmak szülője a — kutatás“ folytató egy kissé komolyan.

„Nincs bennem félsz! Lehet, hogy illetlen dolog azon hölgyégy szemben, ki egy szegény írórt kegyes volt szerény szobájában meglátogatni, a vizsgálóbíró szerepét játszani, de megjelene s eltűnése múltkor oly légies, hogy . . .“

„Mindem áron s talán még akkor is

tudni akarod, ki vagyok, ha tudnod adom, hogy az esetben többé nem látsz?!“

„A mint látod, még személyes szabadságod ellen is merényletet követtem el.“

„Nos tehát, balga te, tud meg, hogy reám nézve nem létezik sem zár, sem bilincs, sem parancs, sem könyörgés, mert én — a *Hangulat* vagyok!“

A „*Hangulat*!“

E szó villámcsapásként hatott rám. Abban a pillanatban tisztában valék helyzetemmel s tudtam, hogy védaugyalomat, nem, istennőmet, a ki nélkül üres és színtelen az élet, hatástalan a művészet, kiüztem szentélyemből. Itt nincs remény a bocsánatra. Összerokkadtam az önvád sulya alatt.

Ó megmozdult.

„Oh kegyes istennő!“ rebegém össze tett kezekkel, „hallgass meg, mielőtt elhagysz. Nem magamért hanem a felebaráti szeretet s a tudvány nevében esengek, mond meg, létezik-e a föld kelekéségen vaímai, a mivel Téged vissza lehet esengen!“

„Nem létezik semmi!“ válaszoló ő ridegen. „Nem tagadom, hogy a leányka igéző mosolya, a lelkesedő ifju szemének viláma, a tempom karénekének visszhangja, a bokrok lakóinak suttogása, a nap előtt haladó rőszaszínú hajnali felhő, a középkor mohos, folyondáros erkélyei, a harangok összhangja, a szabadság magasan lengő zászlója, a habzó, szírporkázó pezsgőpohár, a csudal s a gyászinduló, a szép nő hajába tűzött rőzsa, az árva kakukkszó s a lombo

kat gyöngéden ringató szellő: nagyon kelemesen hatnak ream, de ne hídd, hogy mind-ezek s ezer egyéb dolgok csalhatatlan búvszerek, a melyeknek engedelmekednem kelene. Én akkor jövök, a midőn kedvem telik és akkor távozem, a midőn nekem tetszik. És most, istven veled! Kuttass utánam, ha tetszik, avagy tanulj meg nélkülözni!“

Az ablak feltárult magától, ő — el-lebegett!

III.

Három évig vágyódtam utána: három évig kerestem nyomát — eredménytelenül. Műveim töredékek valának, a valódi szonvedély hangját nem bírtam többé eltalálni, a lelkesedés üres hordoként kongott höseméből. Száz tervet, száz mesét szőttem s ugyanannyit semmisítettem meg. Végre, hosszú, elkeseredett elhatározom és czéltalan kísérétek után beismertem, hogy szellemileg tönkretutottam. *Végrendeletom* volt az utolsó mű, a melynek megírására még képesnek éreztem magamat. Reménytelenségemben és kétségbeesésben elhatároztam, hogy a jövő nemzedék okulására leírom gyászos sorsomat, s ime, midőn az alkony óráiban, mely barádkkal a homlokomon, bánat öszített fejfel az íróasztalomhoz ültem, tekintetem még egyszer átsiklott a lombohullató fák között s a zajgó Dunára esett, mely fölött sivitva rohanatova a szél s pihéként kergette a magasban a sáppadt hold alatt a felhőfoszlányokat. A közeli sziget zárda-romjai közül

Hogy a kiállítás ismertetését folytat-
suk és befejezzük, ezt most már rövidesen
ejtethjük meg, mert a még hátralévő cso-
portok oly gyűjteményes kiállítások, melyek
egy-egy névhez fűződnek csupán.

Igy a *kalotaszegi* varratszak mind e
háziipar megteremtőjének, *Gyarmathy Zsig-*
mondné neve alatt vannak kiállítva. Ez
ipartermékek nagyobb részét műbacsolal bírnak
a ma már egész Európában általánosan elter-
jedtek, ugyancsak hogy fejedelmi udvarok
figyelmét is fölkeltsék és ezekben is meg-
honosultak. Nálunk az ilyenek műbácsé iránt a
közönségnek csak nagyon kis hányada bír
kellő érdeklődéssel. A kalotaszegi fodorvászón
ódonoszerű külszine hasonlatossá teszi azt a
mi avatlatlan közönséghez látszvánukhoz
és épp azért halad el mellette a legtöbb,
anélkül hogy figyelmét felkötönte.

Pedig ez egyike a legszebb és legtar-
tosabb szövésű speciálításoknak. Erős, el-
nyugtató mint a bőr és mintegy rá van
teremtve a kivarrásra. Legkapósabbak vol-
tak nálunk e csoport tárgyai közül a férfi
mellények, melyekből ez ideig még csak
kettőnek nem került vevője. Legszebb da-
rabja azonban e csoportnak az az antik
mintájú millió, melyet *Kiss Zsigmondné* urnó
vett meg s mely nem csak e csoport, hanem
általában az egész kiállítás egyik legre-
mekebb darabja.

Átérve az *eleméri* háziipar-termékek
csoportjára, szintén egy névhez, az *eleméri*
iskola megteremtője: *Koralszky Sarolta* nevé-
hez fűződik.

E csoport teljesen elűtő a többitől.
Tisztán gyapjuszövés a legváltozatosabb
legizlésebb mintákban finom színérdeklődéssel
keresztültvált szőnyegeg, függönyök, ágy-
asztal- és divántakorók, diván- és lábránko-
sok melyek, közül szintén soknak került ná-
lunk vevője, amint hogy általában örömmel
konstatáljuk, hogy a vételkedv folytonosan
kielégítő volt minden csoportnál. Így e
gyapjuszövési tárgyak közül a diván és
lábránkos mind elkelt és utánrendelést kelle
belőle tenni.

Legszerényebb, mert mért még a kez-
det nehézségeivel küzdő csoportja a kiállít-
ásnak a *szarvasi*. Kiteszlik rajta, hogy kül-

áthallatszott hozzá a bagoly méla hűgősá,
tagjaiban egyszerre melegt éreztem is-
mét. Csodás alakok s rémes temetői képek
tolongtak kísértetiesen közvetlen közlembé
és a képek közül, ah! kidomborodott ismét
az ő alakja. Igen ő itt van, ő megjelent! A
szeszélyes istennő ugyanazon pillanatban
szállott le a hozzám, a melyben örökre le-
mondantam a viszontlátásról. Oh áldott pillana-
t! S a mi mily átszellemült mily halovány.
Tagjait fekete báronyruha fedi. Oh értem,
ő a *készséges hangulat*! most s én utjogva
igyeksem megragadni s az ajkaimhoz szori-
tani ruhája szeszélyét, de ő — felkacag, a
szeszély egy darabját jobb kezében hagyja
s eltűnik, eloszlik, mint a pára és én szí-
vem . . .

"A test még meleg," mondja fölöttem
valaki, "de élet már nincs benne. Szívszélhű-
dés érte."

"A jobb keze egészen fekete!" mondja
fölöttem más valaki.

"Halálközlemben felfordította a tén-
tartót!" feleli az első hang.

"S leöntötte végreledetét!" fejezi be
a másik hang.

Az én telkem pedig azon tudattal száll
az ismeretlen tájak felé, hogy legbangulat-
teljesebb munkám is, mely halhatlanná tette
volna nevemet, tönkrement

Vajjon érdemes volt — élni ? !

csőben van még, de az is, hogy egészséges,
életképes eszmé, mely nagyraemléti ki ma-
gát. A kiállítás itt is a szarvasi háziipar
megteremtője: *Hován Zsigmondné* nevéhez
fűződik és rajta kívül elismeréssel még csak
Kövés Szerena kisasszonynak kell adoznunk
egy általa kiállított gyönyörű himzésű asz-
tafutoért.

Ha még megemlítjük, hogy utólagosan
a veszprémi háziipar is hozzácsatlakozott a
kiállításához egy dr. *Gaál Vilmosné* által be-
küldött és speciálisan ő általa ott meghono-
sított háziipartermékkel, mely méltán sora-
kozik az e nemű egyéb kiválóbb termékek-
hez, úgy befejeztük szemlélnket.

Csak azt a jámbor óhajást fűzzük még
hozza:

Bár maradandó volna e kiállítás er-
köcsi sikerének hatása és impulzust adna a
háziiparnak nálunk való meghonosítására,
hogy így majdan a magunk erejéből is
rendezhessünk ily kiállításokat, sőt máshol
is részt vehessünk ilyenek rendezésében,
megnyitván ezzel a jólét kiapadhatatlan
forrását a köznép előtt.

Az igazi akadályok.

A „*Szentesi Lap*“ f. évi 49 ik számá-
nak vezércikke azzal a vasuti értekezlettel
foglalkozik, melyet a három társulat egye-
sítése céljából tartott a Tenyő-szt.-mártoni,
Szentés és Szentés vásárhelyi 3 vasuti ér-
dekeltség, a f. hó 21 én Budapesten.

Ez értekezleten, tudvalevően *Zsilinszky*
Mihály főispán elnököl s természetes, hogy
maga e körülmény elégséges arra, hogy a
„*Szentesi Lap*“ roszindulattal legyen ez ügy
iránt és szokott moderában, ezáltal elferdit-
tással adjon hírt ez értekezlet lefolyásáról.

Elmondja a nevezett lap, hogy milyen
tájékoztalással, készületlenül ment az
értekezletet kezdeményező Csongrád várme-
gye e gyűlésre és ez ellenében — ismét
szokott szerénységgel — hamarosan felcísek-
szik, *menyire komoly vasuti politika az,*
melyet az ő szerkesztője e vasut létesítésének
kérdésében elfoglalt, amelyért Sima Ferenc
lekesül. Es szerénységét cseppet sem csap-
pantja meg az a körülmény, hogy mindez
maga az a felcícsért szerkesztő, *Sima Fe-*
renc írta, mert végre is: ki dicserné, ha ő
maga-magát nem?

De elmondja aztán azt is, hogy épp
azért született két ánglus, aki az ő *ellé-*
kesülését magáévé tette és most minden va-
gyonát arra kívánja áldozni, hogy bennünket
közelebb vigyen Temesvárhoz, még pedig
ugy, hogy az alig kerüljön egy kis pénzünkbe.

Végül aztán megtoldja cikkét egy ér-
tekezleti közleménnyel, amelyben mindazt
közli, a lefolyt vasuti értekezleten mondot-
tak és történetéről, ami neki tetszett, ami
az ő szája ize szerint volt és ami beillik
az ánglusai spekulációjába, de nagybölcsen
kihagyja azt, ami fontosabb, amit mi már
lapunk mult csütörtöki számában közöltünk:
hogy ezen az értekezleten igenis nagyon sok
és nagyfontosságú elvi megállapodás jött
létre a három érdekeltség közt s hogy az
értekezlet végén éppen az egyesülés legerő-
sebb ellenzője: *Hajdu Sándor* szolnoki alis-
pán volt az, aki meggyőzve *Fekete Márton*
érvelése által kijelentette: hogy igenis,
belátja tévedését, belátja, hogy az előadónak
tökéletesen igaza van, mikor azt állítja,
hogy az egyesülés mindhárom érdekeltsé-
gre egyformán fontos ietkérés s hogy épp
ezért ezentaló lesz ez eszmének egyik leg-
leikesebb szószólója.

De hát a „*Szentesi Lap*“ annyira ben-

ne van a háziipar foglalkozásban, a kacsa-
költésben, hogy a nélkül már el sem lehet.

Mert valóban az a megyei érde-
keltség készületlenül ment a budapesti ér-
tekezletre. Hiszen ha így volna: akkor lehe-
tetlen, hogy az érdekeltség nevében *Fekete*
Márton előadó által felhozott érvek meg-
dönthessék a tenyői ellenkező érdekeltséget,
mint ahogy tényleg történt azzal, hogy *Haj-*
du Sándor szolnoki alispán visszavonta indit-
ványát.

Hogy a bizottság nem adhatta elő az
értekezleten a vasuti terveket. Hát ez igaz.
De egy az — e tervek ismereteseik ma a
bizottság tulajdonában, mert közvetlen a
közigazgatási bejárás után felküldtek a
kereskedelmi minisztériumhoz. Másrészt meg
e tervek nélkülöztek még a kormány jóvá-
hagyását s minthogy most még nem tud-
ható: úgy fogadják-e el azokat a kereske-
delmi miniszter a kiépítés alapjúl, ahogy
vannak, vagy változtatást eszközöl e rajtuk
— e tervek alapján akár csak előzetes
megállapodásra jutni: legalább is korai do-
log leti volna.

E részről tehát nem gördült semmi-
féle akadály sem ez értekezlet elé, amint-
hogy szegyélni valója sincs Csongrád várme-
gye vasuti bizottságának: mintha készület-
lenül és tájékoztalatlán kezdeményezte volna
a 3 érdekeltség egyesülését.

Hanem igenis szegény érheti azokat,
kik tenyőleg utalnak akadályt iparkodnak a
Szentés-vásárhelyi vasut kiépítése elé gör-
díteni és ezt részint kicsinyes hiúságból,
részint alacsony bosszuvágyból cselekszik.

Szegény háru épp a „*Szentesi Lap*“
szerkesztőjére, ki a tenyői érdekeltséget
félrevezette azzal, hogy a Szegvár-mindszent
elhajlás 8 kilométerrel hosszabbítja meg a
vasutat; szegény azért, mert hiszen hosszáb-
ban épp ő kardoskodott legjobban ez irány
mellett, melyet most ellenez, pusztán azért,
mert többé kilátása sincs rá, hogy ez a
vasutépítés az ő nevével legyen egybeforva.

Szegyelhetei azt, hogy a társulati vi-
szonyt még most kell szabályozni, rendezni,
keresztülvinni, mikor ezeltől 4 évvel erre
nézve a tenyő-k-szt.-mártoni érdekeltség
maga tett Szentésnek mindenben elfogadható
ajánlatot, melyet azonban akkor épp ő nem
tartott jóának és amelyet az ő ellenzése
folytán még a városi közgyűlés elé sem
terjesztettek.

Es szegényére válik, hogy ő, aki a
nép bizalmából városi képviselő, megyebizott-
sági tag és vasutügyi bizottsági tag volt
annyi éven át, távol, attól hogy előistené
e közérdekű ügyet, melyet rég el kellett
volna intéznie Szentés városának. magának a
saját érdekéből is, most utalnia a legva-
raszabb fondorlatokkal hátráltatja és mikor
a vármege erőles kézzel, szilárd akarat-
tal tör a cél felé, annak háta mögött szövi
a cseleszövényt és valótlan közleményekkel
iparkodik utalnia misztifikálni minden csele-
kedetet.

Ezek igenis szegyélni való dolgok,
annyival inkább, mert e ravasz akuanunk
mind Szentés város és a vármege érdeké-
nek köpenye alatt folyik, mi a tártúffi csele-
szövényt az erény zománcának csillámával
vonja be.

Jó, hogy a közönség nem vak és
józanágában átlát az eféle szövevények
tisztátalan voltán.

Igy szertemállanak, mint a pókháló
és nem marad belőlük egyik: csak a fon-
dorlataiban ravasz hős számandóan szomorú
alakja.

Az az idő, mikor az ilyesmivel vármegyénkben és városunkban hatást lehetett elérni, rég lejárt. S nemcsak nálunk, de Vásárhelyen is, minék bizonygatást álljon itt a „Vásárhely és Vidéke” idevonatkozó észrevétele.

A nevezett lap ugyanis, a f. évi 17-ik számában ismertetvén a Sima Ferenc által felvetett új, ánglius vasuti tervet, így fejezi be közleményét:

Igy ír a „Szentesi Lap” az új tervről, melyről készséggel elismerjük ugyan, hogy elég tetszetős arra, miszerint létesítése a közönségben vágyakozásokat keltsen fel, épen azért azonban, mert a terv sokkal nagyobb szabású, mint a mílyenre csak gondoltunk is s kivétel sokkal nehezebb és költségesebb, mint a míly érkelkel rendelkezünk, részünkről nemcsak semmi bizalmunk sincs ezen tervhez, de öszintén kimondjuk, hogy annak felvételét nem tekintjük egyébként, mint kísérletnek arra, hogy a szentes-vásárhelyi vasutnak Csongrádvármegye által tervezett kiépítése ismét elodáztassék s mi egy csalódással gazdagabbak legyünk.

S hogy ezen nagyszabású tervhez semmi bizalmunk, azt érthetőnek fogja találni mindenki, a ki vasutgyűnyöknek különféle fázisait és vajdásait figyelemmel kíserte. Terveknk eddig se voltak hibájában s minél fényesebb volt a terv, annál nagyobb volt a csalódás. Nagyhatalmu pénzesoportokat is emlegettek mindig a vállalkozók a vasut finanszírozására s a ki a legnagyobb hanggal volt, annál volt a pénz legkisebb csoportban. Egy szóval a vers vége minden vállalkozónál az volt, hogy nyuljunk a tárcáinkba mélyebben, mint a míly mélyen akkor kellene bele nyulnunk, ha a vasutat magunk építjük ki. Így jött Csongrádvármegye arra a helyes gondolatra, hogy a vasutat Szentestől Vásárhelyig építse ki maga az érdekeltség.

És mi ennek vagyunk rendületlen hívei és leszünk mindaddig, míg azt az angol pénzesoportot meg nem mutatják nekünk a Bethlen gróf jogutódjai, a ki a tervezett vasutra a pénzt adja, s a vasutat ki is építi. Ha van ilyen valóságban, sok szerencsét kívánunk neki a vállalkozáshoz s örvendeni fogunk a terv sikerén, de a nagy ígéreteknek egyelőre fel nem állunk, mert már sokszor feleltettek bennünket.

Felhívás a sertéstartó közönséghez.

Miután sertéseinket és malacainkat évente pusztítani szokott sertés-orbánc ellen, a védő oltás midég jobbnak s jobbnak bizonyult és ezen oltási eljárás az állatokat a veszedelmes betegség, t. i. az orbánc ellen igen sikeresen védi, felhívom a sertéstartókat, hogy akik sertéseiket a veszedelmes betegség ellen oltás által védeni óhajtkák, forduljanak előirothoz, ki, amint annyi tulajdonos jelentkezik, hogy 100 db. oltani való malac lesz, az ótó anyagot megrendeli, és az oltást néhány nap múlva megkezdli és eszközi.

Hogy a mennyiség 100 db. tól álljon azért szükséges, mivel kevesebb, mint 100 drbnak nem lehet ótó anyagot rendelni. A 100 db. oltandó malac nem szükséges, hogy egy helyen legyen, lehetnek azok több helyen illetve több tanyán is, csak fölötte megszire ne legyenek a tanyák egymástól, hol az oltandó malacok vannak.

Oltani kétszer szükséges 12 napi időközben és ezen 2 szeri oltási költsége darabonként az oltóanyagot együtt 20 krba kerül.

Oltásra a malac legalkalmasabb 8 hetes korától 4 hónapos koráig, de lehet már 4—5 hetes kortól 6 hónapos korukig is sikeresen oltani.

Bővebb felvilágosítással készségesen szolgál
HUFNAGL JAKAB,
városi állatorvos.

Ujdonságok.

Szentes, 1890. április 27.

Egy hét.

Ez volt a hangos hét!

Kevés esett ilyen városunkban az utóbbi időkbén.

Mindjárt az első nap országos vásár, melyen volt minden: komédia, pauráma, zsebmetsző, árus, sőt mint szavalhatót mondják: néhány verő is. Jobb lett volna kevesebb árus és több verő.

Kiállításunk is volt a lefolyt héten, sőt lesz még ma is, mikor a szokásos bankettel bezárul. Fényes közönség vett részt a megnyitási ünnepen, melyek nagy buzgalommal nézte a munka mekeit.

Pedig azt mondja egy lap: kár úgy megnézni. Különb háziiparunk van nekünk. Ludtömés, répavetés, a Betlehemutcában verekedés, az utcasarkon köpködés, kukoricafosztás stb. Kérem! Ne tessék nevetni! Egy komoly újság írta ezeket.

Ott volt a megnyitáznál a bej is, aki a Zima névre hallgat. Nem is restelte: felmenni és meghallgatni az alispán megnyitóját. Bezzeg március 15-én nem ment föl. Az nem volt eléggé Zima-párti ünnep.

A vasut is épül. Megjött kiegyenlítő gyűlések és a privat vélemények ideje. Minél jobban haladnak az első, annál dühösebbek lesznek az utóbbiak. A vége még is csak az lesz, hogy zónáznak Vásárhelyre még pedig indirekt. Jobb indirekt, mint nyakasan várni a direktre.

A duzzogó, a vasember, aki akarata ellen hagyta el Berliut és az uralmat, nagyon kicsinyesen viselkedik. Képviseletévé választja magát, hogy az új kancellárba belékössön. Már a mi volt generálisunk férfiasabb. Jósziántából megy, de nem egészen és így nincs szüksége duzzogni.

A munkások nem akarnak nyugodni. Nagy követelésekkel lépnek föl, melyek részben tagadhatlanul jogosak. A munkaadók teljesítik a követeléseket. Ugy látszik egy pillanatra, hogy nincs hiba. A munkaadók azonban nagy bölcsen a több kiadást a fogyasztókon veszik meg, ami kriminális hiba.

Könnyű így engedékenynek lenni, ha az a más bőrére megy.

Félve várjuk a május elejét, mert vérvörös az előre vetett fénye. Lehet azonban, hogy ez csak bengáli fény, mely nem olyan veszedelmes, amilyennek látszik. Majd elvállik: hogy mi lesz.

— Lapunk tárcabeszélyének „A Futri Tamás tévedése” című új ebeselésnek folytatása. A jelen számból egyéb közleményeink sokasága miatt kimaradt, miért is olvasóink szives elnézését kérjük.

— Személyi hír. Zsilinszky Mihály főispán a f. hó 25-én Budapestre utazott, honnan ma délután érkezik haza, a háziiparkiallítás ünnepies bezárására.

— Gyűlések a vármegyén. A megyei közigazgatási bizottság a f. hó 29-én délelőtt 9 órakor tartja a havi rendes gyűlést a szokott helyen. Ugyanaz nap délután 3 órakor a számonkérőszék gyűlése lesz, másnap, f. hó 30-án pedig a rendes negyedéves megyei közgyűlés kezdődik, melynek 141 tárgyat felölő munkaprogramjában több fontos tárgy is kerül érintés alá. E gyűléseket megelőzően, a f. hó 28-án délelőtt 10 órakor lesz az állandó választmány gyűlése.

— Rendetlen pénzkezelés a városi árvaszéknél. Soha nem fogynak ki a városi adminisztráció rendtelenségeiből. A rosszul díjazott, minden képzettségben szűkölködő egyenély hivatalnok va-

lósággal közzvagyonnak tekinti a városnál egy vagy más címen begyűlt pénz, amelyből mint ilyenből neki is ki kell jutnia a részének, ha egyébként nem: hát úgy, hogy az általa inkasszált közzvagyon ideiglenesen a saját úri passziója kielégítésére költi el, akkor pótolvan csak helyre a hiányt, mikor turpizsága már kiszült, közudomásúvá lett és ellene a feljelentés is megtörtént. Ilyen — a városnál s hozzá még az árvaszéknél befolyó pénzeket közzvagyonnak tekintő hivatalnok Vecseri István árvaszéki írnök is, aki a f. hó 17-én elárvaszék Kása János és Mikecz Erzsébet-féle hagyatéki ingóságokból befolyt, összesen 66 frt 96 krt, a helyett hogy nyomban beszállítaná az árwapénztárhoz, ahogy azt a szabályrendelet a közzgamtól megköveteli, ez alkalommal helyettes közzgámi minőségében szépen elmulatta az árvaszéki pénzt és nem is mutatott semmi hajlandóságot sem annak megtérítésére, amíg Weiss Ede árvaszéki ülnök a f. hó 23-án ellene a szóbeli feljelentést meg nem tette, mire aztán végre f. hó 24-én, mikor ellene már vizsgálatot is rendeltek el, valahogyan beszállította még is a 17-én bevételezett összeget az árwapénztárba. Azt hisszük azonban, hogy ezzel ez az ügy nincs befejezve és elvárjuk hatóságunk fejtől, hogy kellő szigorral járjon el ez újabb szegyenletes ügyben, mert éppen az a baj, hogy nálunk az eddigi rendetlenkedő és slendrián hivatalnok urak nagyon is szelid elbánásban részesültek, ahelyett hogy a törvény egész szigorúval büntettek volna őket. Az ilyen eseteknél maga a lanyha megtorlás is bűn, mely távol attól, hogy gyökerestül irtaná ki a hivatalnoktestületből az ott felbujánzott gyomot, inkább luzdításul szolgál újabb rendetlenkedésre és a legalkalmasabb eszköz: az egész hivatalnoki kar reputációjának teljes lerontására. E tekintetben a mi hivatalnokainkat sokat tanulhatná ak a szegediektől, hol csak a napokban indítványozta a tanácsülésben egy tanácsnok, a saját tanácsnoktárs ellen a legszigorúbb vizsgálat megtartását, pusztán azért, mert annak viselt dolgairól városzerte beszélték, mi az egész előjáróságra homályt vetett.

— A város adománya. A csongrádme gyei orvos gyógyszerész egyesület által pünkösdi másodnapjára tervezett gyermekkiállítás alkalomával ösztöndíjak gyanánt, kiosztásra, az egyesület megkeresésére, Szentes város tanácsa 35 frtot utaványozott ki dr. Götzl Bertalan egyl. ülnök kezéhez, remélvén ezzel, hogy a mai napság — különösen az alszob osztály által annyira elhanyagolt kisdetek ápolása és nevelésének javítására hathatos segélyt nyújt. A tanácsnak ezen dicséretre méltó tette nem szorul külön méltatásra vagy elismerésre.

— Sáskaírtás. A tanács határozata folytán a csordajárásí földék megvizsgálására kiküldött bizottság tőménytelen mennyiségű sáska peteteket, sőt már kikelt apró sáskákat talált, melyeknek irtására, a legutóbbi tanácsülés határozatából kitolyólag, ciprusi sövényeket rendeltek, hogy az irtás kellő erőre legyen és annak idején mig elterjedésük veszedelmesebb mérvüket nem ölt — fogatba vehető legyen.

— Kinevezés. Az Ónody Lajos lemondása folytán üresedésben volt megyei első alszámvevői állásra a főispán Horváth Jánost nevezte ki, aki ez állást helyettesi minőségben eddig is betöltötte. A kinevezett a hivatalos esküt tegnap tette le.

— **Társasestély.** A háziiparkiallítás rendezőbizottsága, a kiállítás bezárását társasestélyvel ünnepli meg, melyet Barátok y Lászlóné urnó tisztelőire rendez. Az estély vasárnap este tartatik meg a kaszinóteremben és egy egy teríték ára 1 frt. Akik e társasestélyen résztvenni kívánnak, kériketnek, hogy ez iránt szándékukat Nyáry László nőgyógyés titkárnál vagy Jelenfi Sándor kaszinósnál jeleljék be.

— **Záróünnep.** A háziiparkiallítást ma délután 5 órakor zárják be ünnepélyesen. A zárbeszédet Zsilinszky Mihály főispán fogja tartani s a rendező jótékony nőgyógyés felkéri mindazokat, kik a megnyitási ünnepségben résztvettek, valamint azon urnókat és kisasszonyokat, kik a kiállítás ideje alatt segédkezni szívesek voltak, hogy a záróünnepen is megjelenni szíveskedjenek. Ugyanez alkalommal a dalegyet is közreműködik ismét és ekkor lesz kisorsolva a békés csabai népszóbi is, mely aktusnál a kis Zsilinszky Tivadarnak, főispántunk 4 éves fiacskájának jut a szerencsekerek szerepe.

— **Egy jó példa.** Katonának termelt a magyar. Legalább hajdanán így volt, ha mindjárt az utóbbi években nem tapasztaltuk is valami nagy lelkesültséget népünkben a katonási iránt. Virágos sándor polgármester azonban, úgy látszik a régi virtus felé huz. Erre vall legalább a szegedi katonai főosztályhoz küldött alábbi levele, melyen a szegediek ugyancsak török a fejüket: „Nagyemlétségű szegedi hatóság! Fölkérnem önöket legyenek szívesek átadni hozzám egy hadapród-iskolai Masolatát. Ne tessek rám bosszankodni, hogy zavarom ezen kérelemmel, de mivel két fiam eltökélt szándéka a hazaért szolgálni, élni és meghalni, azért bátor vagyok ezen pár sorsommal fölkeréni önöket, legyenek szívesek nekem egy hadapród-iskolai pójázat masolatát küldeni. Szentes, 1890. április hó 18-án. Virágos Sándor, m. k.”

— **Halalozások.** A következő gyászjelentést tettük: „Sáraz András, egy maga, mint alólított gyermekei, unokái, dedunokái és összes rokonai nevében fujjalomteit szívevel Jelenfi fejlethetetlen nejeknek: szüi, Kaizer Zsuzsannának, f. évi április hó 24-én, éjjeli 11 órakor, életének 72 ik, boldog házasságának 50 ik évében, végelegyengülésben történt gyászok kimutatát. A boldogult hült temetési április hó 27-én vasárnap d. u. 4 óra kor, az ágostai evang. egyház szertartási szeriat foguak örök nyugalomra tétetni.” — A boldogult egyike volt városunk köz tisztelőiben álló matrózáinak, egy rakja a már már kiveszőben levő patriárhális nőnek, finek elhunyt nemesk nagyszámú családjában, de városzerte mely részvétet és bánatot kelt. Nyugodjék békeben az anyaföldben, melyhez pihenni tért! — Ugyan csak a héten hunyt el Kovács Flórián vendéglo, kik éveken át volt a kaszinó vendéglo, a f. hó 22-én 45 éves korában. Temetése mánap délután ment vége szép számú gyászközönség részvételével. Nyugodjék békeben!

— **Az ártélti fűrdő ügye.** A csongrádmegyei orvos-gyógyyszerész egylet által memorandumában ajánlott ártélti fűrdő ügye, mely még a mult hóban kiadott az egészségügyi szakosztálynak, hogy azt tanulmányozza és véleményes javaslatával terjeszse vissza a tanácshoz, a mai stadiumban annyira kedvező, hogy még e nyár folyamán bizon számíthatuak, egy ártélti fűrdő üdülést nyújtó hús hajbaira. Az egészségügyi szakosztály az orvos-gyógyyszerész egylet memorandumát a tanács figyelmébe ajánlotta és egy bizottságot javasol kiküldeni, mely a h. m. vásárhelyi ártélti fűrdőt nézze meg s annak alapján kész tervet terjeszzen be a tanács elé. A bizottság valószínűleg még a hét folyamán megteszi a tanulmányutát.

— **A közönség figyelmébe.** Felhívjuk a háziiparkiallítás iránt érdeklődő közönség figyelmét azon körülményre, hogy mindazok, kik talán még valamit vásárolni akarnak, a kiállítás bezárása után hetón delég, ez iránt a kiállítási helyiségben értekezhetnek Bartók Lászlóné urnóval, mivel azonnal már a tárgyak elcsomagolását kezdik meg. Együttal a szentesi nőgyógyés nevében értesítjük mindazon szentesi hölgyeket, kik a

kiállításban kézimunkáikkal résztvettek, hogy e kézimunkáikat ugyancsak hetón reggeli 8 óratól délelőtti 11 óráig okvetlenül vitessék el, annyival inkább, mert a nőgyógyés bizottsága csak ez idő alatt elvitt kézimunkáikért vállalja el a felelősséget. Azokat pedig, kik a háziipartermékekből bevásárlást eszközöltek, Barátok y Lászlóné urnó kéri fel, hogy e tárgyakat kedden reggel okvetlen elvitetni szíveskedjenek.

— **Uj iap.** A „Csongrádmegyei közöny” első száma élénk, változatos tartalommal a f. hó 26-án jelent meg. A lap élén adott programmban a szerkesztőség igen helyesen utal arra, hogy a modern eszmék megvalósítására legtöbbit a társadalom tehet, ha a t egészséges szellem lengi át. De nem riad vissza annak kijelentésétől sem, hogy a mi helyi társadalmunk híjján van ez egészséges szellemnek és nehéz körben sünlik, melynek neve: *Közöny*. Ezt hangoztatjuk mi már egy év óta, mióta e lap szerkesztését átvettük s ha sikerült is már valamennyire megtörnünk azt a közönyt: tagadatlatlan, hogy társadalmunk még mindig nem vetkőzte ezt le oly mérvben, mint az a reá váró nagy társadalmi és közgyi kérdések megoldására kívánatos volna. S mert egy látjuk, hogy e téren eszmánk az uj kollega programjával mindenben azonosak, ösztöne örömmel üdvözöljük őt azon a küzd-téren, melyen jól megállani nagy és nehéz feladat ugyan, de lélekelmei is.

— **Veres kakas.** A f. hó 24-én délután 3 óraker tüzet jeleztek az örtonyórból. A tűz a tyukpincán levő G i b a László féle kavéház udvarán épült jégveremben ütött ki, de a nagy szél dacára gyorsan elfojtatott, úgy hogy alig csapott fel belőle a láng. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **Leszámolás.** Bartók Lászlóné urnó, a kiállítás rendezője, a bevételek és kiadások leszámolására Petrovics Soma ev. lelkes és Hofer Antal kir. közejjegy urakat kérte fel a maga részéről bizalmi férfiakul. Bár a rendezés tetemes költséggel járt — a vételkedvből és a látogatás iránt való élénk érdeklődésből itélve — hisszük, hogy a nőgyógye szép jövedelem jut a leszámolásnál, eitekintve azon óriási és kiszámíthatatlan értékű erkölcsi sikertől, melyet a rendezés körülí faradozásával elért.

— **Diák mulatság.** A szentesi gimnázium tanuló ifjúsága által évenként rendeztetni szokott tavaszi táncvigalom az idén május hó 3-án, vagy kedvezőtlen idő esetén 10-én lesz a tul a kurcai népkertben. A tanuló ifjúság serényen buzdítkodik e majális sikere érdekében. A meghívók már egy hét előtt szétküldettek és a rendezőség most hirlapilag szólítja fel mindazokat, kik talán eddig meghívót nem kaptak, de erre igényt tartanak, hogy magukat a rendező bizottságnál jeleljék, mely a legnagyobb kézséggel igyekszik mulatságát helyreépíteni. E tavaszi diákmulatságokat mindig fesztelen, derűs jó kedv jellegzi s hisszük, hogy ez most is így leend.

— **Becsületes megtalálót keres.** Neumann Jónás felsőpárti kavéháztuladonos a f. hó 25-én Hegedűs Vilmos fényképész-től hazamenet, a Kohn Gábor féle magtárig víró utjában elvesztette pénztárczáját. A tárcában száz forintot fölül való készpénz, továbbá több fontos okmány volt, melyek azonban a megtalálóra semmi értékkel sem bíruak. A károsult most felhívja a becsületes megtalálót, hogy tárcáját szolgáltatassa neki vissza, mely esetben 50 frt jutalomdíjat biztosít részére. Vajjon megkerül e a tárcva vagy inkább a becsületes megtaláló?

— **Figyelmez tetés.** Vass Béla gép- és mulakatos a Tolya-féle házban volt gépműhelyét az I so tized 284-ik számú saját házába, a Lásár-féle szódavíz gyárral szemben helyezte át. Ide vonatkozó értesítését lapunk mai számának hirdetési rovatában találják olvasóink.

— **Elveszett egy kőből esztergályozott piciny, hordó alakú „apróság” (jou jou) tolyó hó 25-én este a széchenyi ligetben. Kéretik a megtaláló a rendőrkapitánysághoz behozni, hoi szívesen köszönetet, vagy illó jutalmat kap.**

— **Kiállítási apró hírek.** Említettük már korábban, hogy a jótékony célra való tekintettel Hátschek Béla fővárosi látszerész fényképeket, *Lalet* Ede és társa fővárosi díszműkereskedők pedig üvegfestészi tárgykatnak engedték át elárúsítási végett a rendezőségnek. Ez apró emléktárgyak, mint most örömmel íhatjuk, nagy keresetnek ürvedenek és az illető fővárosi cégek méltán érdemelnek köszönetet, hogy előzetekységükkel a kiállítás jövedelmezőségét elősegítették. — A csabai háziiparostály ismeretetésénél elkerülték figyelmünket *Fehér* Béláné gyönyörű himzése és *Fischer* nővérek remek kivitelű selyemmel himzett szobadiszzei és abroszi. Készséggel hívjuk fel utólag közönségünk figyelmét e kiváló háziipartermékekre. — A jótékony célra való tekintettel tömeges bevásárlást eszközölt tegnap a kiállítás csabai osztályában *Hankiss* Károlyné urnó, kivált mikor arról értesült, hogy e tárgyak mind szegény leánykák tulajdonát képezik. Vásárlása haladta a 60 fítot. — Két kereskedelmi utazónak, kik szintén megátogatták a kiállítást, anyira megtetszettek a háziiparcikkék, hogy bevásárlást is tettek az általuk képviselt kereskedők részére. Az egyik Reichenbergbe, a másik Bécsbe küldi ki bevásárlását.

6. **A maga magát örökké megifjító természet!** A vér egész éven át, a föl nem használható anyagokból folyóvást váladékokat készít, a melyek ha idejékorán nem távollittatnak el a testből, különféle súlyos betegségeket okozhatnak. Tavaszkor és ősszel van az arra való helyes idő, hogy az évfolytán testünkben lerakodott fölösleges és az egyes szervek (epe és nyálka) szabályos, a testet nem rongáló, tisztító kúrával eltávolítsuk s ez által más súlyos bajoknak, melyek ez anyag lerakodásából könnyen keletkeznek, elejét vegyük. Nemcsak azok, kik emésztési zavarokban, székrekedésben, köllikében, bőrkütsésekben, vértörölésében, szédülésben, a tagok elzsibbadásában, hypochondriában, hysteriában, aranyérben, gyomor-, máj- és béibajokban stb. szenvednek, hanem az egészségeseknek vagy a magokat egészségeseknek hívóknak is sörögösen ajánlanunk kell; hogy azt a drága, piros, életnedvet, igyekkezzen a maga teljes tisztaságában és működésének erejében celszerű és szabályosan használt kúrával felturteni. Erre nézve, mint legjelesebb szert, a Brandt *Richard* gyógyszerész-féle *svájci labdacsokat*, melyeket legtekintélyesebb orvosaink is, úgy kitűnő hatások, mint teljesen ártalmatlan voltakál fogva, melegen ajánlanak, — a legjobb akarattal s meggyőződéssel javasoljuk mindenkinek. Kapható a gyógyszerárakban, egy doboz ára 70 kr., de a vételkor vigyázzunk kell, hogy ne értéketlen utaztatot kapjunk.

Köszönet-nyilvánítás.

Bartók Lászlóné urhölgy ó nagyságának, a ki itteni emlékeztetés ténykedését a *Templomalap gyarapítására* szánt tizenöt frt adományozásával volt kegyes ránk nézve is megörökíteni, egyházzal nevében lórró köszönetem nyilvánítom.

Szentesen, 1890. ápr. 26-án. Petrovics Soma ev. lelkes.

Nyilvános köszönet.

Amikor Csongrádvármegye disztermében a szentesi jótékony nőgyógyelet karöltve rendezett háziipar- és kézimunkakiállítás a mai vasárnapon, ó méltósága Zsilinszky Mihály főispán ur által ünnepélyesen bezáratik — indíttatva érzem magamat arra, hogy Szentes városa és környéke tisztelt közönségének a kiállítás iránt tanúsított meleg részvétét, — Szentes lelkes hölgyeinek, hogy a kiállítást a szentesi női kézimunkák értékes osztályával emelni, — a szentesi daleyletnek, hogy az ünnepélyes megnyitáshál és bezáratásnál lelkesen közreműködni, — az elarusító kisasszonyoknak, hogy az anyagi és erkölcsi sikert önfelelődoz buzgalommal fokozni, — nemkülönbön Szentes városa sajtójának, hogy az ügyet magáéva tenni, hathatós támogatással szolgálai kegyeskedtek: öszintén megköszönjem

A mikor ezt teszem, egyszersmind jelezni kívánom, hogy a szentesi női kézmunkakiallításban résztvevő tisztelt h. l. egyeknek szíves közreműködésüket dísz- és emlékkövelevek adományozásával örökitem meg.

Szentesen, 1890. Április 27-én.

Bartók Lászlóné.

Felhívás.

A szentesi iparos-íjakképző és segélyező egylete alkalmat adni kívánván a helybeli felszabadult iparos íjakképző arra, hogy bemutathassák szakmájukban való képzettségüket, a kor haladásával az ipartéren is kifejtett művelés iránti érzésüket, versenyképességüket; *folyó év augusztus 20-án* (Szent István napján) *iparmunkakiallítást rendez számukra Szentesen.*

Két tényező közreműködése lévén erre első sorban szükséges, hogy a kezdeményezést siker koronázza; t. i. az önálló mesterek s az íjakké — segítők —: bizalommal fordulunk e két tényezőhöz; városunk önálló mestereit tisztelettel kérve, hogy a vállalkozásra íjainkat buzdítani, őket vállalkozásokban mindenképen segíteni, az íjakké pedig, hogy a kiállításban tényleges részvételre magukat minél nagyobb számban elkatározni sziveskedjenek.

Mint hogy a végrehajtó bizottságnak minden további lépése a vállalkozás mérvétől függ; kéjük felszabadult iparosíjainkat, hogy *június elejéig* kiállító szándékukkal, akár az elnöknel (Petrovics Soma lelkész), akár az egyet helyiségében kitett ívnek aláírásával jelentkezzenek.

Szentesen, 1890. április 26. án.

A végrehajtó bizottság.

Irodalom.

Olcsó füzetek. Ráth Károly, egyike hazánk legtevékenyebb könyvkiadóinak ismét életrevaló vállalatot indít meg. Népies, 4 és 8 kros füzetekben adja ki *Arany János* válogatott apró költői beszédeit, melyek közül már legközelebb *Toldi*, *Szent László füve*, *Első lépés* és *Jóka Órloga* fog megjelenni. E füzetek hivatva lesznek ki szorítani a ponyvairodalom súlyú ferenczeit s így képeikkel díszítve jelennek meg. Alkalmilag erre visszatérünk.

A „Képes Családi Lapok” szépirodalmunknak e tizenkét éves harcosa, minden újabb számával élénk bizonyítékát adja annak, hogy nemcsak legjelesebb íróinkat tudja zászlaja alá csoportosítani, hanem hivatásának magaslatán állva, a lelkes művelve, az érzelmeiket, az izlést nemesítve, akként szerkesztik, hogy az minden rang-rend nem- és korosztálybeli olvasója örömmel veszi kezei közé s örömmel várja. A előttünk fekvő legújabb — 16 ik számának következő a változatos és érdekes tartalma. „Egy szép hyena” (Eredeti regény folyt.) *Tolnay Lajos*tól. „Egy levélre (költemény) *Ince László*tól. „A kafe” műveltség történeti csevegés) *Andersentől*. „Képes könyv könyv nélkül” (Andersen dán mesei, Volopuk nyelvből fordítva) *Madarassy Páltól*. „A sorsilódozott család” (Eredeti regény folyt.) *Palotay Akostól*. „Végrendeletem” (Költői rajz.) *Brankovits Györgytől*. „Csak az öreg fáig” (Költemény.) *Gáspár Mórtól*. „A szárnyas koponya.” (Elbeszélés folyt.) *K. Beniczky Imától*. „A hét tükre” *Mephis tótl* stb. Regény mellékletén: *Beniczky Bajza Lenkének*. „Az élet viharában” című eredeti regénye fejezetek be, jövő számában már. „A volorépek háza” című angol regény közlése kezdődik. Képei: Emin pasu

arcképe. A szumátrai óriás virág. Szerető. Az anya stb. mind igen szépek. A „Képes Családi Lapok” melyet minden magyar családnak melegen ajánlunk a pártfogásába, a „Hölgylek Lapja” című divat mellékleteivel együtt, előfizetési ára egész évre 6 frt, fel évre 3 frt, egy negyed évre 1 frt 50 kr, mely összeg a „Képes Családi Lapok” kiadóhatalmába Budapest V. Nagykörút utca 20. sz. küldendő.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1890. április 26.

A héten ismét száraz időjárás volt és hűvösebb is, annyira hogy egy reggel erős dérharmat lepte a földet, mely a már kikelt gyengébb tavaszi veteményeiket kissé elcsigázta. Gazdag buzavetéseinkre igen jó ez a száraz időjárás.

Gabonauizletünk e héten egészen elalanylult, mivel a buza ára 20—25 krral hanyatlott. Árpa, kukorica kelletlen.

Következő árakat jegyezhetjük:

Régi buza 79—80 klós 8 frt 20 kr, 8 frt 30 kr. Új buza 78—77 klós 8 frt 10—15 kr. 76—75 klós 7 frt 80 kr. 8 frt mmként.

Árpa köble 4 frt 60—70 kr. mm 5 frt 80 kr. 6 frt.

Kukorica köble 4 frt 30 kr. Keskesedők csak 4 frt 10 krt ígérnek mmjárt. — Zab köble 4 frt. — Szajonna mmja 40 frt. Hizott sertés klóval 45—46 kr.

Laptalajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc.

Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Nyiltér.

Magyar jég- és vízárbiztosító részvénytársaság.

Teljesen befizetett 1 millió frt alapítókéivel, elvállal:

jégbiztosításokat

a legolcsóbban és a legelőzékenyebb módon.

Hat évi biztosításnál 1 évben ingyen biztosít.

Nem csinál semmiféle nehezítő felvételeket, mint azon vegyesbiztosító társulatok, melyek egyuttal a tűzbiztosítás megkötését is követelik.

Az előforduló károkat gyorsan és előzékenyen becsülteti meg saját közegei által.

Felvilágosításokkal készségesen szolgálnak:

az igazgatóság Budapesten, Gizella-tér 7., az Assicurazioni Generali házában, valamint a vidéken: összes fő- és alügynökségei, melyek az Assicurazioni Generali ügynökségénél vannak.

3—1

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy üzletemet I. tized 284. sz. házamban tettem át (Lázár Dávid szóda gyáros átellenében.)

Egyszersmind tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy nálam kukorica-morzsoló napi használatra kapható; ugyszintem tizedesmázsa, szeckavágó, takaréktűzhelyek és mindenemű lakatosmunkák készletben kaphatók; továbbá elvállalok vasesztergályozást, srófvagást, varrógépjavitást és mindenemű gép- és lakatosmunkák javítását jutányos áron.

A nagyérdemű közönség irántam tanusított edlgi pártfogását megköszönve és azt továbbra is kérve vagyok

tisztelettel:

Vass Béla,
gép- és lakatos.

Hirdetmény.

Alólírott a szentesi izr. hitközség képviselőtestülete által kiküldött bizottság elnöke közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező iskola épület, udvar telekkel együtt önkényes árverés útján eladatni határozottatott. Az árverés f. évi május 4 én délután 2 óraker a község tanácstermében fog megtartani, melyre a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a meghatározott árverési feltételeket Gunszt Lipót úrnál bármikor is megtudhatják.

Szentes, 1890. április 25.

1—3.

Dr. Reis Samu.

Huzás május 1-én.

Osztrák vörös kereszt sorsjegyek ||| Olasz vörös kereszt sorsjegyek.

Főnyeremény

25000 frt

15000 lira.

Részletfizetésre az 1883. évi XXXI. t.-c. értelmében és pedig:

1 drb. havi részletre 86 krjával; 1 drb. havi részletre 61 krjával.

Két részlet lefizetése után kiadjuk az eredeti részlet ívet, mely a sorsjegyek sorozatait és számait tartalmazza, és melylyel a vevő már a legközelebbi húzásnál az összes nyereményekre egyedül játszik.

„Szentes-Vidéki takarékpénztár”.

Rövid használata után nélkülözhetetlen fogtisztítószér.

A fogak szépsége

Uj amerikai
GLYCERIN-FOG-CREME
(orvosrendőrileg megvizsgálva)

KALODONT

SARG F. A. FIA és TÁRSA
cs. kir. udv. szállító Bécsben.

Kapható minden gyógyszerárban és illatszerkereskedésben.
52-37 Durabja 35 kr.
Szentesen kapható id. Várady Lajos gyógyszerárban.

LISZT

korpás — — — 9 frt
szitált — — — 10 frt 40 krért

alulirotnak túl a kurcai gőzmalmban folyton kapható.

Sonnenfeld Sámuel.

Fogvize, Fogpora és Fogpastája

2 arany érme: éremes 1884. London 1884
A legmagasabb kiüntetések
Feltalálta 1873 ik éven BOUSSAUC Peter
próbat. 1884.

« A fogtisztító benzokrenin anyag fogvizeinek használata, naponta kétszer néhány cseppet vízbe véve, megakadályozza a foggyógyítás a fogak elszáradását, melyeknek felismerését és szilárdíthatóságát követően, a mennyiben a foghúst érinti a teljesen egészséges változatot.

« Szolgálatot teszünk tehát olvasóinknak, minden okot ezen részre a gyakorlati használatukra megfigyelésükre, melyek a legjobb gyógyszer és a fogtisztítás ellen egyszóval óvatosnak kérik. »

A ház megalapított 1897 ben.
Vezérügynök: **SEGUIN** 106 & 108, rue Croix-de-Segny
BORDEAUX

Gazdálkodók figyelmébe!

A közlő jégbiztosítási idény alkalmából van szerencsém felhívni a agyérdemű gazdaközönség becses figyelmét az általam képviselt: **Magyar Francia Biztosító Részvénytársaság-nál** leendő

jégek elleni

biztosításra, a legelőnyösebb feltételek mellett.

Kiváló tisztelettel
KROHMANN JAKAB,
3-2 főügynök.

A ki nem tudja,

hogy a sok hirdetett gyógyszer közül melyik felene meg leginkább hatásos, az kérje azonnal levelező-lapon Richter kőbányászati Lipseben, a köpkeket ellátott „A Betegparát” című könyvecskét. A hozzá nyomatott hálaíratok bizonyítják, hogy a művecsében foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezen-meg-ezren elkerülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még a **vágya-vágyott gyógyulást** is hamar megtalálták. A könyv ingyen küldetik meg.

Minden könyvkereskedésben megrendelhető a pályadíjat nyert és 20 kiadást ért műve dr. Müller egészségügyi tanácsosnak:

a meglázult ideg- és férfierőrl.
Portomentesen, borítékba zárva 60 kr. értékű postabélyeg vétele után szétküldi:
Bendit Eduárd. Braunschweigban.

Járda téglá gyalog- és kocsí út burkolására 10 évi jótállás mellett is kapható. **ZSOLDOS FERENCZ** téglagyárában.

Ifj. Zsoldos Ferencnek A kispiacon levő házában egy jól berendezett s jégveremmel ellátott mézszárszéke haszon bérbe adandó. Értekezhetni a tulajdonosnál.

HIRDETÉS.

Alólírott tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy az eddig, **ári-útea 30. sz. a. lévő**

női és úri cipész üzletemet

a ref. egyház bérház-épületébe, Nagy Ferencz úr üzletének átellenében, helyeztem át.

Amidőn ezt tudatom, ez alkalommal bátorlorkodom felkérni a nagyérdemű helybeli és vidéki megrendelőimet, hogy eddigi szíves pártfogásukat továbbra is tartani szíveskedjenek.

Gyors, pontos munka- és jutányos árról biztosítva, maradok Szentes, 1890. április hó,

mely tisztelettel
Magyar Mihály,
cipész mester.

Ertesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy f. hó 29-től fogva lakásomat özv. Fried Józsefné urnó házából özv. Jurenak Edéné urnó házába (jobbra az udvarban) tettem át.

Cohn Jakab gabona kereskedő,
Orosházáról. 3-1

Máriazelli gyomor cseppek
legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

« A Mariázelli gyomor cseppek sokféle-képen alkalmazhatók a hamisítatnak, ezért való-állik gyánknak csak azok fogadjassanak el, melyek újsólag, egy város, s a mellettek használati utasítás az is fel van tüntetve, hogy fenti vodgyzóló elítölt papírra van csomagolva, s melyek az Kremisben, útszélén, konyán, amiképpen nyomatottak.

A keményzsékes és székredek ellen, evék az legjobb hatásúknak bizonyított labdacsook, tehát azok vételénél is vigyázni kell a ponti vodgyzóra s Brady Károly, Kremis gyógyárára úrv. árára, melyek minden eredeti dobozban láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy telerka 6 dobozzal 1 frt. A pénz előlege befizetése után, 20 telerka 1 frt. 20 telerka Kiszámlázhatóban: Székely Károly kr. gyógyszerárban.

A Mariázelli gyomor cseppek és Mariázelli labdacsook minden használati utasításban fel van sorolva.
A Mariázelli gyomor cseppek és Mariázelli labdacsook kaphatók Szentesen: Podhárdzsky Ferencz úr a „Mogyváltó”-hoz Várady Lajos úr a „Hajnal”-hoz és Ifjú Várady Lajos úr az „Agyal”-hoz című gyógyárakban.

Kiszámlázhatóban: Székely Károly kr. gyógyszerárban.
Orosházán: Pálóczy Lajos úr gyógyszerárban.

Szántó János

I. t. kurcaparti 10-ik sz. háza, melynek elsőrendű asztali csemege szőlővel szépen berendezett kertje van — szabad kézből jutányos áron és kedvező fizetési feltételek mellett eladó, értekezhetni lehet a tulajdonossal.

Öltözék-szövetek

Pervien és doszking a magas papság részére,
szabályzat szerinti szövetek a cs. és kir. hivatali egyenruhák, veteránusok, tűzotok, tornaegyletek és inas-egyenruhák részére.

Billiárd és játékasztal szövetek, Lóden, vízhatlan vadászkatókhöz, mosószőv, utazó plédok 4 frttól 12 frtig stb. Mindez sokkal jutányosabban, mint bárhol és csakis a legjobb, kitűnő minőségben.

Stykarovszky János Brűnben.

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztó-raktára. Minták bérmentve. A t. szabómester urak részére a legzadagabb választékú mintakönyvek. 10 frton fölül utánvett megrendelésnek portomentesen. 200,000 frtos állandó raktár és világforgalmi üzlet mellett önkényt érthető, hogy sok maradék halmozódik föl és minthogy ezekből lehetetlen mintát küldönnem, így nem tetsző maradék rendelvényeket visszaveszem, becsüdelim, vagy a pénzt küldöm vissza. A szin, hosszúság és ár megnevezése az ily maradékok megrendelésénél feltétlenül szükséges

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 20-11

Értesítés.

4-3

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

„vasúti vendéglői helyiségemben“

ma és ezután is minden ünnep- és vasárnap delutánján,

Lehotai Kiss Bandi újonnan alakult zenekara

hangversenyt tart.

Nevezett helyiségben mindenkor a legjobb udvari és márciusi sört, úgy egyéb italokat és kitünő hideg étkeket tartom, úgy hogy vendégeimet a legjobban szolgálhatom ki.

Számos látogatásért (csd

tisztelettel

Deutsch Dávid, vasúti vendéglős.

Hazánk legkitünőbb savanyúvize a

Mohai STEFANIA Forrás

Tiszta, igen szénsavdús, kellemes ízű és olcsó.

Borral vegyítve a pezsgőhöz hasonló italt szolgáltat.

Elismert kitünő gyógyhatással bír a lélegzési-, emésztési- és vizeledőszervek hurutos bántalmainál, a gyermek görvély- és angol kórjánál.

Főraktár: BURJÁN JÓZSEF úrnál.

5-3

Zöld-takarmány-szezska-sajtó.

Blunt-féle szabadalom mindenféle takarmánynemű eltarítására azaz, hogy a takarmány édes zöld eltarítása, legyen az gyepfü, here, csalá-máde, répaléval stb.

képezi a jelenkor legkiválóbb találmányát, bizonyítja a gyakorlat és hogy a mezőgazdaságnak ez nyújtja a legnagyobb nyereséget bizonyítja az általunk előírtított e uemint gépek sokasága valamint számos, kitünő elismerő levél és bizonyítvány, melyet hatóságoktól és mezőgazdasági előkelősegektől nyertünk.

Használati utasítások, melyek biztos sikerrel kezelkednek, valamint prospectus elismerőlevelek és bizonyítványok díjmentesen küldetnek:

Ph. Wayfarth és társa gazdasági gépekészítő üzem Béc, II., Taborsstrasse 70. Frankfurt a. M. és Berlin N.

az önműködő és állandó nyomást gyakoró emeltyű-sajtók, Blunt-szabadalom kizárólagosan gyártott gépekkel.

700

darab ily sajtót adtnak el egy év alatt Németország és Ausztria-Magyarországban, ami a legjobb bizonyítéka e sajtók közhasznú és jelentősége voltának! ad.

Nem kell elmulasztani a takarmányt, különösen pedig a

répalevelet

gondozni, mert az utolsó évek kísérletei, egyhangzóan azt bizonyították, hogy a repával

kitünő

télitakarmányt

Vizsgálatok meg mindent a legjobbat választókat.

Ezerszeresen kipróbált s orvosok tekintélyek és számos magános bizonyítványokkal kimentetett kesztömények:

Dr. Miller mohácsi, ideve, meglepő hatás köhögés, rekedtség, torokfájás, nyálkásodás, kezdő tüdőbajonai és egyáltalán a légzőszervek minden gyulladásánál. Többnyel gyermekok és felnőttek számára. Egy tévely ára 50 kr.

Dr. Miller görös övöbátsama. Ezen balzsam előszert és ajánlások gyomorfájás és gyomoreros, gyomor-hurut, gyomoridagomat, hányás, hasmenés, föltüvelés esetében, kelikás fájdalomnál az eredmény csaknem rögtön. További minden hosszadalmas és kimerítő betegség után, amennyiben az emésztést nagyban előmozdítja. Ezen kitünő szernek különösen alkalmas egyetlen háztartásban sem kellene hiányoznia. Egy üveg ára 1 ft 50 kr. Fél üveg 70 kr. s. e.

MILLER tyukszem-balzsama.

Csalhat an szer tyukszemek, szemölcsök és fájdalmas bőrkeményedések ellen.

Kitünő hatása folytán ezen szer napról-napra növekvő keresletnek és elterjedésnek örvén.

Netalán előfordulhat hatás nélkül utazásokról való megóvás végett kéretik mindenek, csak Miller tyukszem-balzsamát kenni.

Ára egy skatulyában lévő üvegecnek használati utasítással együtt 50 kr. s. e. érték.

Szentesen valódián kaphatók:

ROBICSEK GÁBOR, fűszerkereskedő úrnál.

Hirdetmény.

Alóhott — mint néhai Pallagi István szentesi volt lakos hagyatéki vagyonaira nézve bíróság kinevezett zárgondnok — ezenel közhírré teszi, hogy a néhai Pallagi István hagyatékhöz tartozó s a szentesi 19253. szjkykben 797. hrsz. a. foglalt II. tized 417. népsorszámú ház és udvarter jövő évi ápril hó 24-ig terjedő időre, továbbá a szentesi 2705 és 3230. szjkykben 3274 és 3276. hrsz. számok a. foglalt foglalt 630/61 és 1535/61 területű szőlőföldek, végül a szentesi 9444. szjkykben 8162. hrsz. a. foglalt 1966/61 szentlászlói szántó a benne lévő buzavetessel együtt a szegedi kir. törvényszék 4013 1890. p. sz. végzése folytán — a jelenleg folyamatban lévő gazdasági év befizettségéig tehát egy gazdasági évre — összes tartozékaival együtt Hoffer Antal szentesi kir. közigyező hivatalos helyiségében a folyó 1890. évi május hó 5 én d. e. 9 órákor megtartandó nyilvános árverésen — a leg többet ígérőnek használatba adatni fognak.

Miről bérleti szándékozók azzal értesítettek, hogy az árverési feltételek részlet az árverés napját megelőzőleg — a kitünő helyiségben — bármikor megtekinthetők.

Szentesen, 1890. ápril hó 24-én. Dr. SULCZ LAJOS, bíróság kinevezett zárgondnok.

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS.

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen, Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, felkötött szénsavtartalma kiváló hatásának bizonyult, különösen tüdőbántalmaknál, ahol a szabadszénas csekélyebb jelentése megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a felkötött szénsav gazdagsága a gyógyhatás alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételéért eszközöl. Ezen tulajdonságunk köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hód szabadszénasvartalommalan erősebb ásványvizsek, mint a selte, s-gleichenbergi tüdőbajokban, különösen tüdővérzéselnél: ar nem alkalmazhatók, a Margit-forrás it is a legjobb hatás mellett folyton használatik.

A tüdőbetegnek klimatikus gyógyintézetében, különösen a heilbrunnban. Görbersdorfban a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyünk Budapestben: Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navrátil, Dr. Póór, Dr. Kéty, Dr. Barnás; Bécsben: Dr. Bamberger, Dr. Dussekék, stb. a legjobb eredményel alkalmazzák a légző-, emésztő- és húgyszervek általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

prászervatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Trieszt-, Fiume- és hazánkban a KOLERA megbetegedés ellen

borral használva a legegészségesebb ital!

ÉDESKÜTY L.

Kizárólagos főraktár

es. és k. és szerb. k. udv. és vágy. vizszállítóknál. Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.